

» Sjálvandi eru tað nógv, sum veruliga hava torført við at fáa endarnar at røkka saman sum stakir uppihaldarar, men í summum førum er tað eisini bara grenj, tí stýrir mann ikki sínum forbrúki alt eftir inntøku, so endar galið

að, hevur Baldur umleid 4.000 krónur eftir til sín og børnini. Hann heldur ikki, at børnini merkja stórvegis, at tey liva í einum heimi, har tað bert er ein inntøka:

– Eg vil siga, at óvæntaðar útreiðslur eru hardar, men eg haldi, at børnini hjá mær hava tað eins og flest onnur børn, og eg haldi ikki, at teimum manglar nakað, greiðir Baldur frá. Tað, at hann ikki ofta kann keypa sær sjálvum ella børnunum nýggj og dýr klæðir, er ikki nakað, hann heldur einans er galdandi í familjum við stakum uppihaldara:

– Tað er vanligt, at eg má siga við meg sjálvan og eisini børnini, at hatta hava vit ikki ráð til, men tað mugu jú tey allarflestu í hesum tíðum, sigur Baldur. Hann fegnast um, at fólk í familjuni og vinfólk

við jøvnum millumbilum koma við klæðum, sum hansara børn kunnu brúka:

– Børnini hava arvað nógv klæðir, og í mínari verð tykjast tey líka glað fyri hesi klæðini, sum tey høvdu verið, um talan var um nýggj, kostnaðarmikil klæðir, heldur Baldur og leggur afturat, at tað ger stóran mun í hansara figgjarstöðu, at børnini kunnu arva klæðir.

Summarið er strævið
Hóast Baldur heldur, at tað ikki er so torført at vera stakur uppihaldari í Føroyum, sum summi vilja vera við, viðgongur hann, at ávísar tíðir á árinum kann tað veruliga vera trupult og strævið. Serliga juli-mánaður er torførur at koma ígjøgnum, tí tá fær Baldur ongan lestrarstuðul. Hann vildi ynskt,

at hann kundi arbeitt nógv um summarið, men av tí at dagstovnarnir ofta eru stongdir um hetta mundið, ber ikki til hjá honum at arbeiða eins nógv og hann kundi hugsað sær, tí børnini skulu jú ansast av onkrum. Hann fegnast um, at familja og vinir mangan hava ansa børnunum tær vikurnar, dagstovnarnir hava verið afturlatnir, men tað er ikki altíð líka lætt:

– Tá er tað ógilig trupult, tí næstan øll onnur arbeiða, og sjálvt um míni nærmastu ofta hjálpa, so er tað ikki altíð, at familja ella vinfólk kunnu traðka til og vera barnagentur, sigur Baldur og greiðir frá, at hann til tíðir hevur ynskt, at hann kundi arbeitt meir um summarið, soleiðis at fleiri pengar vóru til sín og børnini restina av árin-

um. Hóast lívið sum stakur uppihaldari kann vera strævið, so leggur hann dent á, at mann ikki skal gera tað verri, enn tað í veruleikanum er:

– Eg haldi, at tað eru summi, ið traðka fram í fjølmiðlunum og vilja hava onnur at taka synd í sær. Eg kann bara siga, at eg veit um fleiri barna-

familjur, har tað eru tvær inntøkur, og har tey veruliga hava tað hart figgjarliga, nógv hardari enn eg, sum eri stakur uppihaldari, fortelir Baldur.

Sambært honum er tað av alstórum týðningi, at stakir uppihaldarar hava góð fólk rundan um seg:

– Nú eri eg so heppin at hava foreldrini, triggjar

beiggjar og góð vinfólk, sum altíð hava hjálpt mær nógv, so eg kann bara ímynda mær, hvussu strævið tað er hjá teimum, ið ongan hava at hjálpa sær, sigur Baldur at enda.

» **Eg haldi, at tað eru summi, ið traðka fram í fjølmiðlunum og vilja hava onnur at taka synd í sær. Eg kann bara siga, at eg veit um fleiri barnafamiljur, har tað eru tvær inntøkur, og har tey veruliga hava tað hart figgjarliga, nógv hardari enn eg, sum eri stakur uppihaldari**